

DECIZIA nr. 325 din 2008 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC X SA**, cu sediul
in str. x Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr. x, inregistrata sub nr. x, de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia SC X SA nr. x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organele fiscale teritoriale sub nr. x il constituie decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x, comunicata la data de x.

SC X SA contesta suma de x lei reprezentand accesorii aferente obligatiilor fiscale, calculate pentru perioada x, in baza evidentei pe platitor.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC xSA.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit in sarcina SC X SA, pe baza evidentei pe platitor, majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale neachitate in termen in suma totala de x lei, calculate pe perioada x.

II. Prin contestatia formulata SC X SA solicita anularea deciziei nr. x, invocand prevederile Codului de procedura fiscala referitoare la cazul de forta majora si cazul fortuit si sustinand ca nu si-a indeplinit obligatiile fiscale datorita unui caz fortuit, respectiv poprirea tuturor disponibilitatilor banesti de la toate bancile comerciale din Romania la care avea conturi deschise.

Astfel, societatea arata ca in urma unui recurs in anulare promovat de procurorul general al Parchetului de pe langa Curtea Suprema de Justitie, i-a fost respinsa actiunea prin care a obtinut de la A.P.A.P.S. despagubiri civile, dobanzi si cheltuieli in suma de x lei vechi, s-a restabilit situatia anterioara si s-a dispus intoarcerea executarii (decizia nr. x a Curtii Supreme de Justitie - Completul de 9 judecatori).

In baza deciziei nr. x, Biroul de executori judecatoresti "x" a infiintat poprirea conturilor bancare ale societatii, deschise la toate bancile comerciale din Bucuresti, poprire actuala si in prezent.

Urmare hotararii Curtii Europene a Drepturilor Omului (publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. x), SC X SA a promovat o cerere de revizuire impotriva deciziei nr. x, care a fost admisa de Inalta Curte de Casatie si Justitie - Completul de 9 judecatori prin decizia nr. x.

Concluzionand, societatea sustine ca s-a aflat intr-o imprejurare neasteptata, neprevazuta si de neinlaturat, insurmontabila, invincibila, in raport cu poprirea in totalitate a

disponibilitatilor sale banesti, fara posibilitatea de a debloca conturile si de a recupera sumele poprite si executate abuziv, situatie ce se incadreaza in definitia cazului fortuit si arata ca, dupa intoarcerea executarii si obtinerea sumelor poprite abuziv, isi va achita obligatiile fiscale prin plata debitelor principale, conform art. 71(2) Cod de procedura fiscala, respectiv in termen de 60 de zile de la incetarea efectelor evenimentelor prevazute de art. 71(1) stabilit de Codul de procedura fiscala.

In sustinerea contestatiei societatea invoca Sentinta Civila nr. x pronuntata in dosarul nr. x de Judecatoria sectorului x Bucuresti care a acceptat cazul fortuit.

In temeiul art. 71 din Codul de procedura fiscala, SC X SA solicita anulara deciziei nr. x si pe cale de consecinta a executarii insesi.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca contestatara datoreaza majorarile de intarziere aferente impozitelor, taxelor si contributiilor datorate, declarate si neachitate catre bugetul general consolidat, in conditiile in care imprejurarile invocate ca reprezentand caz fortuit au luat nastere anterior intrarii in vigoare a dispozitiilor legale incidente, iar in subsidiar potrivit sentintei civile nr. x a Judecatoriei sectorului x cazul fortuit a incetat la data de x, data anterioara perioadei pentru care organul fiscal a calculat majorarile de intarziere.

In fapt, prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x organele fiscale au stabilit in sarcina SC X SA accesorii in suma de x lei, calculate pentru perioada x pentru impozitele, taxele si contributiile datorate si neachitate la bugetul general consolidat al statului.

Prin contestatia formulata, SC X SA invoca prevederile legale referitoare la neperceperea de majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale, pentru situatia de caz fortuit in care se afla, urmare popririi disponibilitatilor sale banesti aflate in conturile bancare, cu consecinta blocarii desfasurarii activitatii curente a societatii.

In drept, potrivit O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 71. - (1) **Termenele prevazute de lege pentru indeplinirea obligatiilor fiscale**, dupa caz, **nu incep sa curga sau se suspenda in situatia in care indeplinirea acestor obligatii a fost impiedicata de ivirea unui caz de forta majora sau a unui caz fortuit.**

(2) **Obligatiile fiscale se considera a fi indeplinite in termen, fara perceperea de majorari de intarziere sau aplicarea de sanctiuni prevazute de lege, daca acestea se executa in termen de 60 de zile de la incetarea evenimentelor prevazute la alin. (1)”.**

“Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere”.**

“Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.**

Prevederile referitoare la neperceperea de majorari de intarziere pentru obligatiile fiscale neindeplinite in caz de forta majora sau caz fortuit au fost introduse sub forma art. 68² prin art. I pct. 8 din O.G. nr. 35/2006 pentru modificarea si completarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, **intrata in vigoare la 30 de zile de la publicarea** ordonantei in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 675 din 7 august 2006.

Prin urmare, in situatia in care neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor fiscale este urmare a unui caz de forta majora sau a unui caz fortuit, contribuabilul debitor nu este obligat la plata majorarilor de intarziere aferente, daca obligatiile fiscale respective sunt executate in termen de 60 de zile de la incetarea unui astfel de eveniment.

Cu privire la aplicarea prevederilor referitoare la cazurile de forta majora si cazurile fortuite, SC X SA s-a adresat Agentiei Nationale de Administrare Fiscala - Directia de indrumare si asistenta a contribuabililor, care prin adresa nr. x a comunicat petentei urmatoarele:

"Referitor la termenele de plata prevazute de lege (...) va facem cunoscut ca, organele fiscale nu au competenta de a clarifica imprejurarile descrise sau invocate de catre societatile debitoare ca fiind cazuri de forta majorara si/sau cazuri fortuite.

In consecinta, apreciem ca pentru aplicarea dispozitiilor legale mentionate, trebuie sa depuneti documente care sa ateste momentul inceperii, cat si al incetarii imprejurarilor respective, eliberate de institutiile publice competente a califica acea imprejurare".

De asemenea, la solicitarea organului de solutionare a contestatiei, cu adresa nr. x Directia generala juridica din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a comunicat urmatoarele:

"Precizam ca, asa cum se mentioneaza si in adresa nr. x a Directiei de indrumare si asistenta a contribuabililor comunicata societatii debitoare, Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile subordonate nu au competenta de a califica imprejurarile descrise sau invocate de catre societatile debitoare ca fiind cazuri de forta majora si/sau cazuri fortuite, chiar daca debitorul depune documente care atesta imprejurarea.

Asfel, societatile trebuie sa depuna documente care sa certifice existenta cazului de forta majora sau fortuit in situatia descrisa, din cuprinsul carora sa se poata determina cu precizie momentul inceperii si incetarii imprejurarilor respective. Documentele care atesta doar existenta imprejurarii fara insa a califica aceasta imprejurare ca fiind caz fortuit nu au relevanta juridica.

In cazul in care, societatile debitoare considera ca se afla in prezenta unor cazuri fortuite, avand in vedere faptul ca nu exista o autoritate competenta sa califice aceasta imprejurare, urmeaza sa se adreseze instantei judecatoresti, singura competenta sa faca aprecieri asupra situatiei fortuite pe care o invoca societatea privitor la neindeplinirea obligatiei fiscale.

Avand in vedere principiul aplicarii legii in timp si efectul dispozitiilor de modificare si completare a actelor normative, precizam ca dispozitiile art. 71 din Codul de procedura fiscala, republicat, a inceput sa-si produca efecte pentru prezent si viitor, de la data stabilita ca moment de intrare in vigoare, si nu se aplica pentru situatiile aparute anterior momentului intrarii in vigoare, ci numai imprejurarilor ivite imediat dupa intrarea in vigoare.

De asemenea, tinem sa precizam ca in speta prezentata societatea solicita aplicarea dispozitiilor art. 71 din Codul de procedura fiscala, republicat, pentru obligatii fiscale principale restante aferente perioadei 1 ianuarie 2003 - 5 septembrie 2006, perioada in care dispozitiile invocate nu erau in vigoare".

Rezulta ca, in cazul in speta, imprejurarea invocata de societate cu privire la imposibilitatea achitarii obligatiilor fiscale datorita blocarii abuzive a conturilor bancare, in urma admiterii unui recurs in anulare promovat de procurorul general al Parchetului de pe langa Curtea Suprema de Justitie, nu poate fi considerata ca reprezentand un caz fortuit, in conditiile in care aceasta situatie a aparut anterior intrarii in vigoare a dispozitiilor O.G. nr. 35/2006 pentru modificarea si completarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, iar societatea debitoare nu a prezentat certificarea unei asemenea imprejurari de catre instanta judecatoreasca,

singura autoritate competenta sa faca aprecieri in acest sens si din care sa rezulte momentul inceperii si momentul incetarii cazului fortuit.

In subsidiar, se retine faptul ca, din sentinta civila nr. x pronuntata de Judecatoria sectorului x in dosarul nr. x avand ca obiect contestatia la executare, formulata de SC X SA in contradictoriu cu AFP sector x, ramasa irevocabila prin respingerea recursului formulat de Administratia Finantelor Publice Sector x, invocata de insasi societatea contestatara, rezulta urmatoarele:

*“Ca urmare, instanta constata ca neplata obligatiilor fiscale se datoreaza unui caz fortuit si, prin urmare, potrivit art. 71 din OG 92/2003, termenul prevazut de lege pentru indeplinirea obligatiilor fiscale nu a inceput sa curga **pana la disparitia cazului fortuit (x cand au fost deblocate conturile contestatoarei)**”.*

Astfel, chiar daca instanta judecatoreasca de fond a apreciat ca imprejurarile descrise de societatea reclamanta constituie un caz fortuit in sensul prevederilor art. 71 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, **aceiasi instanta a stabilit si data cand cazul fortuit a incetat, respectiv data de x, cand conturile contestatarei au fost deblocate.**

Avand in vedere ca hotararea instantei de fond a ramas irevocabila ca urmare a respingerii recursului promovat impotriva acesteia, recurs ce a format obiectul dosarului nr. x, potrivit art.71 alin.(2) din Codul de procedura fiscala, SC X SA avea obligatia sa-si achite obligatiile fiscale in termenul de 60 de zile de la disparitia cazului fortuit, respectiv pana la data de x, pentru a putea beneficia de efectul exonerator al cazului fortuit invocat in ceea ce priveste majorarile de intarziere. Or, in speta se constata ca societatea invoca “cazul fortuit”, desi acesta a incetat cu mai mult de 60 de zile anterioare perioadei de calcul a accesoriilor contestate, iar din fisa sintetica rezulta ca nu si-a achitat obligatiile fiscale declarate astfel incat prin decizia ce face obiectul contestatiei au fost calculate corect si legal majorari de intarziere pentru perioada x.

Avand in vedere situatia mai sus prezentata, intrucat SC X SA nu si-a achitat in termen obligatiile fiscale legal datorate, organele fiscale sunt indreptatite sa stabileasca si majorari de intarziere aferente prin decizia nr. x , in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principale*, contestatia societatii urmand a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 71, art. 119, art. 120 si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC X SA impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x pentru suma de x lei reprezentand majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.